

03.07.2023 PONEDELJEK Tomaž, apostol	KAPELA ob 19h	V ZAHVALO GOSPODINJAM IN VSEM SODELAVCEM ORATORIJA
04.07.2023 TOREK Urh, škof	KAPELA ob 19h	+ LOJZKA ŠONC, Tomaj 61a
05.07.2023 SREDA Ciril in Metod, slovanska apostola	KAPELA ob 19h	V ČAST JEZUSOVEMU IN MARIJINEMU SRCU, Tomaj 120
06.07.2023 ČETRTEK Marija Goretti, mučenka	KRIŽ ob 19h	++EMILIJA IN JOŽE SAMEC, Križ 231
07.07.2023 PETEK Edilburga, devica	KRIŽ ob 19h	++TAVČAR, Križ 158
08.07.2023 SOBOTA Hadrijan III., papež	AVBER ob 19h	++ GULIČ, Ponikve 9
09.07.2023 14 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE ob 8.30	++MARIJA in IVAN SERAŽIN, Kazlje 29
	TOMAJ ob 10.00	ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Hvala za lepo praznovanje dneva državnosti.
Zahvala za Oratorij 2023 - 40 otrok, 12 animatorjev, sodelavci v priložnostni kuhinji (Sergij in Meri, Urška in Tanja), starši, ki ste razveselili otroke s sadjem in drugimi dobrotami tudi na praznik. Hvala dr.

Clemenzu in ge. Vojki za palačinke, prof. Klavdiju in Janezu Bajtu za piknik - vsem velik Bog povrni. Tudi OŠ Dutovlje, ki nas je dva dni oskrbovala s kosili, donatorjem, posebej Pliskovljanom za mize in šotor. Največja zahvala gre ge. Andreji Daolio, brez katere Oratorij ne bi potekal tako kot je. Kaj se je dogajalo na delavnicah in na travnatem terenu pa vse okrog župnišča bo zapisano v spominih otrok samih. Želim vam lepe in doživete počitniške dni, a ne pozabite, da vas ob nedeljah vabi Jezus, kjerkoli že boste, da ga obiščete pri sv. maši.

ŽUPNIJA TOMAJ
13 NEDELJA MED LETOM

Štev.27/LETO XI.

02. JULIJ 2023

Kdor ne sprejme svojega križa, ni vreden Kristusa

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 10,37-42)

Tisti čas je rekel Jezus svojim apostolom:
»Kdor ima očeta

ali mater rajši kakor mene, ni mene vreden; in kdor ima sina ali hčer rajši kakor mene, ni mene vreden. Kdor ne sprejme svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel. Kdor sprejme vas, sprejme mene; in kdor sprejme mene, sprejme tistega, ki me je poslal. Kdor sprejme preróka, ker je ta prerok, bo dobil plačilo preróka; in kdor sprejme pravičnega, ker je ta pravični, bo dobil plačilo pravičnega. Kdor dá piti samo kozarec hladne vode enemu izmed teh malih, ker je moj učenec, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila.«

Duhovna spodbuda

Nedeljsko bogoslužje nam ponuja vrsto povabil k veri, upanju in ljubezni, ki se živijo v Gospodovem imenu in izpričujejo s skladnim načinom življenja.

V prvem berilu najdemo vidimo primer preroka Elizeja, ki ga je bogata žena Sunamka prepoznala kot božjega moža, ki ga sprejme in poskrbi, da mu ponudi gostoljubno zavetje. Ukvarjamo se s primerom popolnega sprejemanja in velikodušnosti, ko ji prerok vrača z obljubo: »V istem času boš v naročju držala otroka« njej, ki ga ni mogla imeti in je njen mož je bil star.

Psalm 88 je hvalnica Gospodu za njegovo ljubezen in zvestobo.

V drugem berilu pa nas sveti Pavel spomni na velik dar, ki smo ga prejeli s krstom: »Z njim smo bili pokopani v smrt, da bi tudi mi hodili v veličastvu Očetovem, kakor je bil Kristus obujen od mrtvih v novo življenje«.

Odlomek Matejevega evangelija se začne z Jezusovim opozorilom: kdor ne vzame svojega križa, ga ni vreden. Toda kaj pomeni vzeti križ? Morda preprosto odločitev, da se postavimo na stran najrevnejših in najšibkejših in poskušamo uresničiti nauke, ki nam jih je Jezus zapustil in ki so ga pripeljale do smrti na križu. V besedilih Svetega pisma najdemo številne odlomke, ki nas vabijo, "naj zapustimo izvorno družino", začeniši od Prve Mojzesove knjige s povabilom, naj zapustimo očeta in mater, da se pridružimo nevesti, celo od Abrahama se zahteva, naj opusti vse, da bi uresničil Božji načrt ki ga je oblikoval zanj. Na žalost vemo, da so lahko tudi najboljše izvorne družine pogosto vir težav za mlade poročene pare. V evangeliju najdemo tudi »ostre« Jezusove odnose do svojih staršev, začeniši z najdbo v templju, nato odgovor, ki ga Jezus da Mariji na poroki v Kani, da pridemo do odlomka iz Mateja »Nekdo mu je rekel: «Tukaj so tvoja mati in tvoji bratje in poskušajo govoriti s teboj.« In on, ki je odgovoril tistemu, ki je govoril z njim, je rekel: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« (Mt 12,47-48)". Vse to zato, da bi poudaril, da se Jezus popolnoma zaveda, da so družinske vezi lahko šibke in da namesto tega od svojih učencev zahteva odnos, ki gre dlje, ki predpostavlja več kot trdno in pripravljeno vero vanj učinkovito in zvesto odgovoriti na prejeta nalogo.

Jezus hoče jasno povedati, da tudi najlepša čustva, če postanejo edini razlog za življenje, na koncu postanejo zadušljiva.

Jezusova beseda nam nato razodeva globoko zakonitost našega sobivanja, proti individualističnim vzgibom kulture, ki jo dihamo in ki vse stavi na pravice posameznika, na njihove pravice, ne pa na pravice vseh.

Križ pomeni premagovanje tistih preveč ekskluzivnih nagnjenj, ki postanejo absolutne prioritete (in s tem idoli): družina, prijateljstva, družbena skupina. Sprejeti križ pomeni preseči te izključne preference, dati prednost evangelijskemu projektu, bolj univerzalnemu projektu, ki je bližje ljubezni, ki jo oznanja Gospod, ki je pozornost do rasti vsakogar.

»Kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel!«: to je povabilo, da ne živimo svojega življenja zase, ampak se znamo odločiti za večjo stvar, to je, da poskušamo doseči tiste blagre, ki Jezus je nakazal v Govoru na gori (Mt 5).

Dati svoje življenje ali celo samo majhno stvar, kot je kozarec sveže vode, sta dve skrajnosti istega gibanja, Gospodu ni nič premajhno, vsaka gesta, narejena z vsem srcem, nas približa absolutu Boga.

Skratka, to, kar smo danes slišali iz beril, ki nam jih je ponudila liturgija, nas vodi k resnemu premišljevanju o našem odnosu in našem odnosu do besede »ljubezen«, ki se v Božji logiki prevaja kot »dar«.

Videli smo velikodušnost žene Sunamke do preroka, veliko darilo, ki nam ga je Oče želel dati od svojega sina, ki nam je dal življenje v duhu s krstom, vendar ali smo resnično pripravljeni konkretno in vsakodnevno odgovoriti na tista vprašanja, ki nam jih zastavlja Jezus v evangeliju?

Bomo zdaj pripravljeni dati kozarec sveže vode vsakomur, ki nas bo vprašal, pa naj bo to prijatelj, sovražnik, nekdo, ki ima drugačno kožo od naše in govori drug jezik, ali pa bomo še naprej mislili »najprej mi«?

Misel za par in družinski razmislek:

- »O Bog, ki si nas s svojim Duhom posinovljenja naredil za otroke luči, poskrbi, da ne pademo nazaj v temo zmote, ampak vedno ostanemo v svetlobi resnice.« Gre za govor o luči in temi: živimo zato, da sledimo osebnim vrednotam ali poskušamo doseči tiste, ki nam pomagajo živeti v skladu z

evangelijem? Katere so te vrednosti?

- Kaj nas motivira, da sprejemamo druge in jim pričevamo? Kaj zaslužimo? Če in kakšno nagrado pričakujemo?

